Написав Леонід Волинський
Четвер, 02 червня 2016, 15:19

ТЕРПІННЯМ НАШИМ - ДУШІ НАШІ СПАСАЙМО

Сестра в зібранні , голос подала
І слізно стала всіх вона просити
Щоб помолились , в неї є нужда:
Так тяжко жить , бо не послушні діти.

Глава сім'ї - теж зовсім не такий!
До неї , в нього лиш одні докори
Та ще буває, грізний та різкий
У інших ось життя – у неї лише горе.

В такому стані - Богові служить?
Нелегко , опустились зовсім руки
Невже отак , усе життя терпіть
Це ж не життя , а лиш постійні муки

О ! – Як вона хотіла б помінять
Положення своє на кращу долю
Щоби могла в житті собі все дать
Достаток повний , і свободи вволю…

Служитель церкви - мудрість Божу мав
Від Бога дар він мав - що в тім сказати
Проблем в житті немало розв'язав
Із слів Письма , черпаючи поради.

Не раз, бувало хтось з проблем своїх
Задасть таке - не кожний і розв'яже
І всі чекали , що сьогодні всім
На це питання цей служитель скаже?

Сестра! – скажи, ото тягар цей твій
чи є найтяжчий між живими?
Чи біль свою й неспокій свій
Ти зможеш порівнять з усіми? …

Зібрання стихло … - чутно лиш було
Як десь дзижчала муха в павутині…
-Служитель - витерши спітнілеє чоло
Став знову говорить - як жити всі повинні…

…Сьогодні зранку, я лікарню навістив
Де онкохворі в муках помирають
Дівчата молоді в розквіті сил
Із дня – на день, безвихідно вгасають.

Долаючи щодня , свій біль і страх
За кожен день життя, що Бог продовжив
В великому смиренні , у сльозах
Христу все дякують, в молитвах довгих.

Якби це можна - ну сказати так
Між вами, щоб заміна сталась
То кожна з тих – яку з'їдає рак
Життям з тобою сестро - помінялась.

А , що до чоловіка - то скажи,
Можливо ті , заслужені докори?
Чи научилась ти в терпінні сестро жить
Нести щоденний хрест, йому в покорі?

Сьогодні серед нас , немало тих.
На самоті, в яких життя проходить
Щаслива ти, що ти не серед них
Бо маєш того, хто з тобою поруч ходить.

Бог діток дав – велике щастя це
Бо є такі, що лиш про діток мріють
Що діти неслухняні - то вина оце
Батьків , що різочку на них жаліють.

Ми Богу дякувати маємо за все
За дане Господом по милості спасіння
Й за тягарі , що у житті несем
Вони ж породжують у нас терпіння.

Як часто в нашому житті бува
Своє ми недовольство проявляєм
Й пливуть із серця , наміри й слова
А про терпіння зовсім забуваєм.

А це ж одне із тих надбань
Що нам спастись , усім допомогає
Я всім скажу це без вагань
В кому нема терпіння - той Христа не знає…

Старенький брат замовк, і став чекать
На його слово - що община скаже?
Усі мовчали - лиш Божа Благодать -
Відчули всі , в сестрі проблеми вже розв'яже.

В куточку тім , стояла де сестра
Почулися обривки слів , і фрази
І сльози розкаяння - мов з дірявого відра
Закапали з очей - без болю, без образи .

PS. ----------

…Життя складне у кожного із нас
Та ради вічного життя й спасіння
Щоденно , в добрий , і в не легкий час
Своє нам необхідно - берегти терпіння.